

vog tasta Schnepfa. Ali brzo dolazi do otvorenih sukoba. Strigel prelazi otvoreno na stranu Wittenberžana. Ne će da se pokori ni pomiri.

1559. marta bez Vlačićeva znanja knez naređuje da se Strigel hapsi. Za Strigela se zauzimaju hesenski, pfalački, wittenterški i pruski kneževi, čak i kralj Maksimilijan. I Vlačić misli da se »zablude ne mogu iskorjeniti nasiljem svjetovnog mača«. Septembra je Strigel pušten. U tome momentu još je knez na strani Vlačićevoju. Ali on će ga brzo napustiti.

1559. izlazi prvi svezak crkvene povjesti. Ogroman folijant.

1560. spor sa Strigelom traje. Dolazi do javne diskusije između Vlačića i Strigeliusa na historijskom weimarskom gradu o slobodi volje. Izgleda da je Strigel vještiji govornik od Vlačića. Utjecaj na dvoru je protiv Vlačića. Diskusiju je vodio knežev kancelar Bruck, koji je sasvim na strani Strigela. Knez lično je i poslije diskusije na strani Vlačića, ali oprašta Strigelu, zbog njegove govorničke vještine.

1560. umire Melanchton u 63. godini. I on je bio krhak i slaboga zdravlja. Zadnjih 15 godina života tražio je neprestano obzira prema sebi, zbog svoje bolesti i starosti.

1561. intrige protiv Vlačića su sve jače. Vodi ih osim Strigela jedan propali kandidat za profesuru, Stössel, koji Vlačiću izmamljuju pismeni referat, kojim Vlačić kritikuje postupke dvora i nenadležnost dvora u crkvenim stvarima. Stössel radi zajedno sa dvorskim kancelarom Bruckom (Pontanus). Taj Bruck ima da odlučuje o Vlačiću. Taj isti Bruck koji sada kroji sudbinu stranca Vlačića bit će, malo kasnije, od istoga dvora obješen. »Knez je predao našu stvar Pontanusu, a ovaj je formalno bijesnio, djelimično za to što su ga naši neprijatelji posebno podbadali, konačno zbog toga, jer je često bio pijan.«²⁴⁾

²⁴⁾ *Flacius*, Narratio str. 86.